

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Portugalia) w dniu 10 lutego 2014 r. – Agrocaramulo – Empreendimentos Agropecuários do Caramulo SA przeciwko Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

(Sprawa C-70/14)

(2014/C 135/27)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agrocaramulo – Empreendimentos Agropecuários do Caramulo SA

Strona pozwana: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

Pytania prejudycjalne

Mając na uwadze stanowisko Ministério da Agricultura, do Desenvolvimento Rural e das Pescas oraz IFAP – Instituto de Financiamento de Agricultura e Pescas, wedle którego refundacje wywozowe mogą zostać udzielone jedynie dla produktów ujętych w ramach następujących kodów:

- kod produktu 0207 12 10 9900 nomenklatury produktów rolnych do celów refundacji wywozowych, odnoszący się do „kurczaków 70% nieposiadających całkowicie skostniałych końców mostka, kości udowych i puszczelowych” lub
- kod produktu 0207 12 10 9190 nomenklatury produktów rolnych do celów refundacji wywozowych, odnoszący się do „kurczaków 65% nieposiadających całkowicie skostniałych końców mostka, kości udowych i puszczelowych”, w sytuacji, gdy przedsiębiorstwo dokonało w rzeczywistości wywozu kur niosek po ustaniu nieśności (w przypadku których uboju dokonano pod koniec okresu nieśności, jeśli ich szkielet był już całkowicie skostniały), czy produkt „kury nioski po ustaniu nieśności” jest objęty w pozycji „Pozostałe” w ramach kodów produktu 0207 12 10 9900 i 0207 12 90 9190, wskazanych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3846/87 ⁽¹⁾ zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2319/2002 ⁽²⁾ z dnia 13 grudnia 2002 r., rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2180/2003 ⁽³⁾ z dnia 5 grudnia 2003 r., rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2199/2004 ⁽⁴⁾ z dnia 10 grudnia 2004 r., rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2091/2005 ⁽⁵⁾ z dnia 15 grudnia 2005 r., w sprawie publikacji na lata 2003, 2004, 2005 i 2006 r. nomenklatury produktów rolnych do celów refundacji wywozowych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3846/87 z dnia 17 grudnia 1987 r. ustanawiające nomenklaturę produktów rolnych do celów refundacji wywozowych (Dz.U. L 366, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 325, s. 35.

⁽³⁾ Dz.U. L 335, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 380, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 343, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 3 de Ávila (Hiszpania) w dniu 11 lutego 2014 r. – Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA przeciwko Franciscowi Javierowi Rodríguezowi Barberowi i Maríi Ángeles Barbero Gutiérrez

(Sprawa C-75/14)

(2014/C 135/28)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ávila

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA

Strona pozwana: Francisco Javier Rodríguez Barbero y María Ángeles Barbero Gutiérrez

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, oraz celem zagwarantowania ochrony konsumentów i użytkowników zgodnie z zasadami równoważności i skuteczności, w przypadku gdy sąd krajowy uzna, że dany warunek umowy dotyczący odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej jest nieuczciwy, musi on stwierdzić nieważność tego warunku i uznać, że nie jest on wiążący, czy też wręcz przeciwnie, musi miarkować wysokość odsetek za zwłokę, nakazując podmiotowi prowadzącemu egzekucję lub pożyczkodawcy przeliczenie tych odsetek?
- 2) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. nie oznacza niczego innego, jak ograniczenia ochrony interesów konsumenta, nakładając w sposób dorozumiany na sąd krajowy obowiązek miarkowania wysokości odsetek za zwłokę wynikających z warunku umownego, który został uznany za nieuczciwy, poprzez przeliczenie przewidzianych w umowie odsetek i utrzymanie w mocy nieuczciwego warunku, zamiast stwierdzenia nieważności takiego warunku i uznania, że nie jest on wiążący dla konsumenta?
- 3) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 [...] narusza dyrektywę Rady 93/13/EWG [...], w szczególności zaś jej art. 6 ust. 1, stojąc na przeszkodzie stosowaniu zasad równoważności i skuteczności w dziedzinie ochrony konsumentów oraz powodując uniknięcie zastosowania sankcji nieważności oraz braku związania nieuczciwymi warunkami umownymi w zakresie naliczania odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy 1/2013?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-88/14)

(2014/C 135/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, B. Martenczuk, G. Wils, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 1 oraz art. 4 pkt 4 w zakresie, w jakim dodaje on nowy art. 4b, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1289/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu⁽¹⁾;
- uznanie, że skutki przepisów, których nieważność stwierdzono, oraz jakiegokolwiek środka przyjętego w ich wykonaniu są ostateczne do czasu ich zastąpienia w rozsądnym terminie poprzez akty przyjęte zgodnie z traktatem stosownie do jego wykładni dokonanej w wyroku Trybunału;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Posiłkowo, w razie gdyby Trybunał uznał, że wyżej wymienione przepisy są nierozdzielnie związane z pozostałą częścią zaskarżonego rozporządzenia, Komisja wnosi o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1289/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, w całości;